

El 8 de Març del 2019 torna a ser una nova jornada històrica

CCOO de Catalunya valora la vaga laboral convocada el 8 de Març com una nova mobilització històrica del moviment sindical del nostre país. La mobilització ha guanyat vigor i visibilitat en el món laboral de Catalunya, d'Espanya i de cada vegada més països del món.

El punt d'inflexió del 8 de Març del 2018 va ser un detonant per introduir en la negociació col·lectiva i en el diàleg social les reivindicacions relatives al salari de les treballadores, les mesures de conciliació, els plans d'igualtat i les polítiques d'ocupació. Durant aquest any hem pogut veure de manera significativa, però encara molt insuficient, com el sindicat ha aconseguit importants millores en alguns convenis.

Confluència estratègica amb el moviment feminista

Novament, els sindicats CCOO i UGT han fet una aportació decisiva a la vaga feminista, ja que han traslladat la reivindicació als centres

de treball i han implicat tant dones com homes en la lluita contra les bretxes, les violències i les desigualtats. És estratègica la confluència amb moltes altres organitzacions i entitats per a l'èxit de la vaga i per a la presència de la mirada i l'acció de les dones en el conjunt de la societat, perquè el feminisme és un instrument de canvi de l'economia i de la societat global.

Cal destacar també l'adhesió a la vaga de comitès, seccions sindicals i treballadors i treballadores de més de 250 mitjanes i grans empreses de diversos sectors. El seguiment va ser força important als sectors on es va convocar una vaga de 24 hores, com és el cas de l'ensenyament, dels *contact center*, del sector d'acció social o dels ajuntaments, com el de Barcelona, entre d'altres.

CCOO de Catalunya va estar present en nombroses manifestacions arreu del territori, per culminar el dia en la gran manifestació de la tarda a Barcelona, que va aplegar més de 200.000 persones.

Podeu veure un recull de fotos de la jornada a:

<http://tinyurl.com/y65lmkx7>

editorial

100 anys d'una vaga de referència

Aquests dies recordem la històrica vaga de La Canadenca, que va tenir lloc a Barcelona entre el febrer i el març del 1919, ara fa 100 anys. Entre altres grans empremtes, aquesta vaga va significar la consecució de la jornada laboral de 8 hores i també l'arrel del model sindical que persisteix avui dia, quan la CNT, que va liderar el conflicte amb Salvador Seguí, el Noi del Sucre, al capdavant, es va acabar reformulant com una organització amb sindicats de ram, de classe i nacional, sociopolítica i de masses, amb l'objectiu de millorar la vida de milions de persones treballadores. Aquella vaga va ser també el full de ruta per a milers de conflictes que han seguit després la fórmula d'organització, pressió, negociació i acord. Aquells

ensenyaments ens han de servir avui per redreçar un moment de profundes desigualtats socials, de retrocés de drets i llibertats, i de qüestionament de drets nacionals. La vaga de La Canadenca representa l'esperit de com, de manera organitzada, es pot tenir un compromís amb la negociació, habilitat en els mecanismes de pressió i la construcció de ponts de solidaritat, que ben bé es podria posar en pràctica per aconseguir acords que signifiquin una solució política i social per a la ciutadania en el conflicte entre Catalunya i Espanya. Com en la vaga de La Canadenca, la història valorarà la conquesta o el fracàs. ■